

Ἡ Χρυσὴ Πόλη.

ΠΟΡΚΕΡΑ.

Ἐν ᾧ ἡ Ἑλλάς, καὶ κατὰ τοῦτο μιμηθεῖσα τὴν λοιπὴν Εὐρώπην, ἐπαγοῦτο ὑπὸ τοῦ ψύχους, καὶ, πρᾶγμα πρωτοφανὲς ἐνταῦθα, ὅλαι πόλεις καὶ κομπούλεις ἐκαλύπτοντο ὑπὸ χιόνος· ἐν ᾧ ἐν μὲν Εἰδυλλίᾳ οἱ κάτοικοι ἐβδομάδα ὅλην διήγκον ὑπὸ τὴν χιόνα διὰ συρίγγων κοινωνοῦντες καὶ σιτὸν ἐφθόν ἦτοι, κατὰ τινὰ ἀστειὸν τὰ ἴδια αὐτῶν κόλλυβα, τρώγοντες ἐν δὲ Λαμίᾳ ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας διεκόπη ἡ μεταξὺ τῶν κατοίκων συγκοινωνία, ἐν Νικαίᾳ τῆς Γαλλίας ἦνθον ἐν ὑπαίθρῳ πάντα τὰ καρποφόρα δένδρα καὶ πολλὰ τῶν τροπικῶν φυτὰ, ὃ δὲ βουλόμενος συνέλεγε ῥόδα, καμελία, καὶ χαμαικέρασα. Αἱ μηλέαι, αἱ κορομηλέαι καὶ αἱ κερασέαι ἦνθον ὡς ἐν μέσῳ ἔαρι, κορόμηλα δὲ καὶ κεράσια, ἄωρα μὲν, ἀλλ' ὡς σφαιρίδια πυροβόλου ἀνεπτυγμένα, ἐκρέμαντο ἀπὸ τῶν κλώνων. Ἐν δὲ Μονάχῳ (Monaco) τῆς

Ἰταλίας, Ἀγγλίδες καὶ Ἀγγλοὶ, ἐκεῖ παρεπιδημοῦντες, ἐλούοντο εἰς τὴν θάλασσαν, φυλαττόμενοι ἀπὸ τῶν κυσστηρῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τούτοις παρκαμυθούμενοι ἐκυτοῦς διὰ τὸ μέγα κρύος ἐπολαπλάσισαν τοὺς χορούς· καὶ δικαίως ἂν εἴποι τις ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν οὐδέποτε οἱ πόδες αὐτῶν ἐκοπίασαν τοσοῦτον σκιρτήσαντες ἢ ἐψύχθησαν, ὅσον κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον. Ἀφ' οὗ ἐπὶ ἔτος ὁλόκληρον εἰς τὰς σπανίας ἐσπερινὰς συναναστροφὰς ἐπορευόμεθα ἐνοπλοι, νῦν ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἐξερχόμεθα σχεδὸν καθ' ἑσπέραν εἰς χορὸν, καὶ, ληξάσης τῆς ἐν τοῖς ἀνακτόροις χρήσεως, ἀνεφύησαν πάλιν οἱ βασιλικοὶ χοροί.

Μὴ κληθεῖς εἰς τὸν πρῶτον τούτων, εἰς ὃν ἀσμένως ἔσπευσαν οἱ πολυπράγμονες τῶν Ἀθηνῶν κάτοικοι, οὐδὲν τῶν κατ' αὐτὸν δύναμαι νὰ διηγήθῃ, διότι μόνος ὁ ἑώρακὼς μεμαρτύρηκε καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία. Ἀρκοῦμαι λοιπὸν, ἀφ' οὗ εἶπω ὅτι ἐγένετο λαμπρὸς, εἰς τὴν παράθεσιν